

NHỮNG NGÀY VUI CỦA QUẢNG ĐỜI CÒN LẠI

Quang Phạm

Đôi lời dẫn nhập: Vừa được đọc hai bài viết của Du Tử Lê (Lê Cự Phách, cựu học sinh Chu V. An và TrầnLục): “Giờ Ra Chơi Của Các Cựu Học Trò Lứa Tuổi 60” nói lên sự đùa vui và tình bạn thắm thiết của lứa tuổi chúng ta, và bài: “Giờ Điểm Danh Lần Cuối Của Các Cựu Học Trò...” để tiễn đưa một người bạn đã ra đi một cách đột ngột. Tôi nghĩ khi nào chúng ta còn gặp được nhau thì đó là một “Ngày Vui” của tháng ngày còn lại; và chắc chắn là chưa tới giờ điểm danh!

Thấm thoát đã trên bốn năm chúng tôi mới có dịp trở lại vùng “đất hứa” Nam California, nơi khí hậu ôn hòa mát mẻ quanh năm. Đầu tháng Sáu, nhưng trời còn rất mát với những cơn gió nhẹ từ biển thổi lên. Trưa chủ nhật đường xá tấp nập xe cộ, các khu buôn bán chật ních với người qua kẻ lại, thật may mắn mới tìm được một chỗ đậu xe. Hấp tấp leo lên cầu thang nơi nhà hàng Seafood Cove tọa lạc, nơi lan can phía trước đã đầy khách đứng chờ; trong số khách đó tôi nhận ngay ra Nam, Thúc Minh, Hiệp, Duyệt, Luân, Ái Văn, Bình..., những người bạn Công Chánh năm xưa. Vẫn với những nụ cười, giọng nói, dáng dấp của gần 50 năm về trước, tuy mái tóc nay đã điểm sương hay đã bạc, vầng trán đã bắt đầu có nếp, nhưng tinh thần vẫn còn vững mạnh và tình bằng hữu vẫn thắm đậm như ngày nào. Khung cảnh xung quanh làm cho tôi có cảm tưởng là mình đang ăn ở một nhà hàng Tàu trong khu Chợ Lớn trên đường Nguyễn Tri Phương hay Trần Hưng Đạo, cũng với các chiêu đãi viên mặc đồng phục và món tím xẩm, vịt quay....

Lần lượt các bạn khác: Thám, Trọng Minh, Ân và Đắc (một bạn cũ của người viết) đến tham dự. Vừa ngồi vào bàn, thì bạn Ái Văn đã nhanh nhẹn gọi các món ăn đặc biệt của nhà

hàng. Thật là may mắn cho chúng ta được gặp lại các bạn cũ nơi đất khách, đúng là “tha phương ngộ cố tri!” để cùng chia sẻ vui buồn của những ngày tháng thăng trầm của cuộc sống. Nam vẫn với nụ cười hiền hòa và cặp kính trắng, nay có phần phát tướng đáng dấp của một “Đại Gia”. Thúc Minh với giọng nói vui vẻ chân tình, tướng tá còn phong độ có lẽ nhờ môn “Cần Khôn Thập Linh”. Hai bạn Hiệp và Duyệt với dáng dấp trầm tư, và lời lẽ ôn tồn, vẫn còn giữ được vóc dáng cường tráng của ngày xưa. Luân vẫn với khuôn mặt và cái nhìn của “Người biết quá nhiều” thỉnh thoảng chêm vào một vài câu phẩm bình về thế sự đầy châm biếm! Ái Văn vẫn còn nhanh nhẹn, “năng nổ” của tuổi thanh niên tràn đầy nghị lực, lúc nào cũng hăng say tiếp sức với các bằng hữu, nhất là trong nhiệm vụ “quản trò” làm cho không khí buổi tiệc thêm phần sôi động. Bình trông vẫn như còn trẻ của thời đi học, lúc nào cũng cười và sẵn sàng bỏ qua mọi chuyện. Có lẽ vui, một phần vì có người kế nghiệp “Cầu Đường” của mình chăng! “Thủy Sư Đô Đốc” Thám, đúng với tên tuổi của mình, tiếng nói và giọng cười của “Ngài” vẫn như xé màn âm thanh, tuy tuổi đã cao, nhưng năng lượng rất dồi dào, tuy phong sương đã thấm đậm trên gương mặt dày dặn của Thám. Trọng Minh vẫn với gương mặt sáng sủa tươi vui, nhưng rất điềm đạm; vầng trán có vẻ cao hơn trước, dấu hiệu của tháng ngày chồng chất! Bạn Ân trông trẻ trung và phong nhã hơn trước vì không cần đến cặp kính dày nữa, nhờ có tia laser điều chỉnh thần kinh mắt! Đắc một người bạn thân hồi Trung Học tại Saigon ghé qua thăm hỏi tôi, Bình và Thám, rồi phải về sớm. Với sự can đảm và lòng dũng cảm, Đắc đã chọn đường binh nghiệp và đạt được những thành quả ngoài chiến trận.

Sau gần hai tiếng đồng hồ hàn huyên, các “ông” một bàn và các “bà” một bàn, các thực khách cảm thấy còn chưa đủ, bạn Hiệp có nhã ý mời tất cả về “tê xá”, một căn nhà xinh xắn gần khu Bolsa, để tiếp tục những câu chuyện vui buồn thế sự. Đề tài phần nhiều thiên về việc giữ gìn sức khỏe, du lịch, đi cruise, làm vườn, trồng nom các cháu....Trong khi đó các món tráng

miệng đặc biệt từ các trái cây Việt Nam, đến món bánh Pháp... được gia chủ khoản đãi rất nồng hậu. Thế rồi cuộc vui nào cũng phải tàn, hai tiếng đồng hồ qua mau, những câu và các cô “học trò” của gần nửa thế kỷ trước từ giã nhau ra về mang theo những kỷ niệm đẹp của quá khứ và của ngày hội ngộ hôm nay!

Từ trái sang phải: Duyệt, Thám, Bình, Hiệp, Trọng Minh, Văn, Nam, Quang, Luân, Ân và Thúc Minh

Từ trái sang phải: “Các bà Ái Hữu” cười rất tươi và tất cả đều trẻ đẹp như thuở còn cắp sách, Các chị: Bình, Văn, Ân, Hiệp, Duyệt, Nam, Quang, Luân, Trọng Minh, Thúc Minh.